

firo pfeuerat. qui sancte viuere studet
qui delectationes calcant. et cupidita
tes mundi. qui carnis affectus copri
munt qui omnibus suggestioibus manu
cordis repugnat. qui in visceribus pi
etatis semp graduntur. hi tales culto
res dei sunt. A postolorum imitatores pe
disseque beatitudinis huc Criso. Habe
mus itaq ia de temptatōibus diuersis
prouit dñs donare dignatus est expla
narum qd prinet ad pficientes. quoz
status vt dictū fuit supra pñstet tercio
loco in temptacōnū ppeffione atq sic
pater de statu pficientiū et in quibus
idē status dependeat. vicz in viciorū
de testatione virtutum operatione. ac
temptationum ppeffione.

Incipit tercius liber malogranati.

Distinctio I Filius

Distquam in
formatus sum a te o pater
de statu pficientiū. Hūc de
statu pfectoz instrui desidero. Et pri
mo in quibus pñstet idem status per
fectoz de hoc cupio per te edoceri.

Capitulum I Pater

Lire de
bes fili q status
pfectorum vt su
pra dictū est cō
sistit in tribz vi
delicet i cordis
mundicia siue

puritate. in dei caritate. et i pditoris
omniū pteplatoe. Primus status p
fectoz dependet in cordis puritate. qz
quāto quis cor magis purgatū habet
tāto pfectior in sancta vita repicit.
Cū bñ et apte pmissa sunt illa vt super
rius patuit. que viā dant ad mundici
am seu puritatē cordis. scz pñia pec
catoz. et testatō vicioz. opacio virtu

tum. ac ppeffio tēptationū. huc enim
sunt per que ad cordis puenit purita
tem. Et quis malignus spūs corda es
lectoz diuersis temptatōibus pulset nō
enī pualet illā maculare. qz virtus āge
lica ex diuina dispositōe eos adiunat
ne i lapsuz criminis cadāt et cū hostis
violētus oppugnet illos nec tamē ex
pugnat nō solū corda eoz nō maculat
sed etiā mercedē future retributiōis
illis cumulat. de hoc Petrus dāmi. sic
dicit **S** Nō em ver surie tā callidi tā
exercitati hostis posset fragilitas hūa
na resistere. nisi eos a tēptatōibus elect
toz virtus angelica ppulsaret. Ante
vnicuiq nostrū a die baptisimatis vsq
qz ad obitū delegatus est angelus. qz
vixiliter decertāt a tēptatōe custodi
at. et auxilium ptere in bonis opibus
non desistat. Felices ergo qui iustev
uūt quia dū malignis spiritibus infe
derabiliter obluantur. angelice for
titudinis auxilio mununt. Adde eti
am q ipsi spiritus iniqui pfectus
nostri sunt obsequio deputati. naz dū
temptamur et non succumbimus. dū
impetimur et non puaelemur. Dum
oppugnat cerre violentus hostis et nō
expugnat future nobis retributiōis
pondus accumulāt. Et dum laborem
certamīs irrogat victorie nobis ma
teriam subministrat huc Petrus Pa.
Unde notandum q illi ad vitam sine
macula ingredi dicuntur. qui ad pfee
tionez irreprehensibiliter currunt ca
rentes peccatis mortalibus. Quis nō
dñm sint pfecti. quod probat beatus
Aug. sic dicens Si peccatores deus
sperneret. omnes vtiq sperneret qz sine
pctō nemo ē Angredi aut sine macula
nō absurde ille dicit nō q ia pfectus ē s
q ad ipaz pfectionē irreprehensibiliter
currit carens criminibus damnabilibus
huc Augustinus. **Filius**

Quero quid sit cordis mundicia
et de hoc **Op** cupio informari
Capitulum II Pater D

Mundicia cordis

est puritas mentis omnes ab
horrens imundicia. Vel sic. Mundici
cia cordis est vitiosus hominis integritas
divini amoris intuitu observata.
Necesse est aut ante omnia ut intellectus
et effectus purgetur in nobis. Intellectus
ut sciamus quid agere debeamus.
Affectus ut ea que intelligimus agere valeamus.
De hoc beatus Bernardus dicit. Duo
sunt que in nobis purganda sunt intellectus
ut noverit affectus ut velit. Et notandum
quod cum cor sit principium radix et
fons a quo fluit in totum corpus vita sensus
et motus naturaliter et in cogitatione
in delectatione et in consensum mundicia
vel imundicia puritas vel impuritas
specialiter et in lingua et in opere sensibiliter
et corporaliter. primum origo cogitationis et
scaturigo delectationis et propterea lingue et
operis est a corde. Unde si fons cordis purus
est et mundus tunc fluitus et fluvius mundus
exiens ab eo et si est impurus et imundus tunc
et illa similiter que procedunt ab ipso. Unde dicitur in
Mattheo. De corde exeunt cogitationes. Et hec sunt que
mundant vel conquinant totum hominem.
Et propter hec ut ad suam perfectionem et
perfectum et de coram proficiat mundatus
in cogitatione delectatione lingua et opere
recte per. primo petit ipsum fontem cordis
mundari dicens. Fiat cor meum sicut
maculatum quod ab ipso cetera mundantur et
maculantur. **S**pecialiter tamen potest
distingui quod alia sit mundicia cordis
alia lingue. alia operis. Mundicia operis
est innocencia actionis que est mundicia
magna. Mundicia lingue est refrenatio
sermonis. que est mundicia maior. Mundicia
cordis est restrictio cogitationis

et delectationis. que est maxima. quod videtur
vina est et immediate in se redens ad
videndum et diligendum. de qua mundicia potest
intelligi illud. Mattheo. Beati mundo
corde quam ipsi deum videbunt. Summa enim
perfectio videtur esse cordis mundicia et
corruptio. quam ad veram beatitudinem que
persistit in visione dei est immediata dispositio.
De hac triplici mundicia dicitur in
Innocentii manibus. Ecce mundicia operis
et mundo corde id est cogitatione.
Ecce mundicia cordis. que non accepit
vanam animam suam sed nec iuravit in colloquio
proximo suo. Ecce mundicia lingue. Mundicia
igitur operis magna est quod magnum et
perfectum est cohibendo se a malo opere innocenciam
custodire. Unde psalmus. Custodi innocenciam
et vide equitatem. Mundicia lingue
maior est quod magis perfectum est linguam
refrenare quam opus cohibere. illud facit
multi. istud sciunt vel possunt facere pauci.
Unde dicitur beatus Iacobus. Si quis non offenderit
in lingua hic perfectus est vir. Mundicia vero
cordis maxima est. quod maximum et perfectissimum
est cogitatione et delectatione ad huc in corde
refringere. cum enim opus cohibetur cum lingua
refrenatur et regitur. sole cogitationes et delectationes
ad huc in corde scaturire et sperguntur de illa
antiqua fontis putredine intantum. quod sicut nec
primi motus affectionis et concupiscentie ita nec
primi motus cogitationis sunt in nostra potestate
que sanctis et perfectis viris adhuc in carne
invenitur. **A**b hac autem cogitationis varietate
et mutabilitate in presenti nullo modo ad perfectum
potest liberari sed sufficit posse per gratiam ipsas
refrenare ac restringere ab illicita volitione
et revolutione in mente quod est iam mundicia
et puritas cordis in hac vita possibilis quia ab
ipsa mutabilitate cogitationum per solam visionem dei
pennitus